

**Ordføreren** (S. A. Hansen): De første 4 Paragrafer af nærværende Lovforslag angaa Landgrændsens Bevogtning og Rystofsynet paa Fyens Bestkyst. Det ærede Thing vil af Betænkningen have set, at Udvalget er enigt om, at der, som det hedder, i famlilge foreliggende Omstændigheder er en gyldig Grund til at fastslaa Stillingerne ved Landgrændsens Toldbevogtning, ligesom Tilfældet er med Hensyn til vore øvrige Toldembeder; som bekendt have nemlig de omhandlede Embedsmænd hidtil staaet uden fast Ansættelse og have altsaa ikke havt den sikrede Stilling, som Toldembedsmændene i Øvrigt have her i Landet. Desuagtet har Udvalget fundet afgjærende Betænknelighed ved at tilraade Thinget for Diebliffet at vedtage disse 4 Paragrafer, idet nemlig Loven om Toldforholdene ved Landgrændsen af 23de December 1864 i sin § 23 siger: „Denne Lov revideres inden 31te Marts 1866. Forinden Revisionen har fundet Sted, kan der ikke gives nogen af de i denne Lov omhandlede Embedsmænd og Betjente fast Ansættelse.“ Udvalget har ment, at en saa klar og bestemt Lovartikel ikke saaledes bør skydes tilside, at man nu uden Videre overfer den og giver disse Embedsmænd fast Ansættelse, uagtet den paagjældende Lov ikke endnu er revideret. Revisionen var bestemt at skulle foregaa inden 31te Marts 1866; men det ærede Thing vil se, at der er gaaet en rum Tid hen siden, uden at Regjeringen har fundet sig foranlediget til ifølge den klare Lovbestemmelse at forelægge den nævnte Lov til Revision, og allerede dette er forekommet Udvalget betænkligt. Vi have jo flere Lønnings- og Kontorholdslove, som foreskrive Revision, men naar man uden Videre kan lade det gaa hen, at disse Revisionsbestemmelser overfer, er det jo til ingen Nytte, at vi indsætte slike Bestemmelser i vore Love. Selv om dette var det eneste Exempel i saa Henseende, vilde det endda være overmaade vigtigt ikke saaledes upaaagtet at overse det, men vi have jo i det Mindste set et meget stærkt talende Exempel paa noget lignende. Loven af 19de Februar 1861 om den kommunale Beskatning i Kjøbenhavn bestemmer nemlig, at dens §§ 2, 3 og 11 skulle underkastes en Revision inden Udgangen af 1864, og et Lovforslag sigtende dertil forelagdes vel ogsaa i Samlingen 1864, men da det ikke der kom videre, end at der blev afgivet en Udvalgsbetænkning derom i nærværende Thing, er det ikke senere blevet forelagt til Revision, uagtet der er hengaaet saa mange Aar fra 1864 til nærværende Samling. I Motiverne til et andet Lovforslag, som jeg vel ikke nu har havt Leilighed til nærmere at efterse, men med Hensyn til hvilket min Sukommelse vistnok ikke svigter mig, ansøres det derhos af vedkommende Minister, at den nævnte Lov har været til Revision, og at den derfor ikke paany er forelagt, men paa en saadan Fortolkning af, hvad det vil

fige, at en Lov skal underkastes en Revision, kunne vi ikke gaa ind. At det, at et Lovforslag indbringes i det ene Thing, men der ikke søres videre, end at et Udvalg efter første Behandling afgiver en Betænkning derover, hvorimod det ikke kommer til 3die Behandling og endnu mindre kommer ind til det andet Thing, skalde anses for en Opfyldelse af Lovens Bud om en Revision, for en Betragtning, som jeg antager, at Thinget med Udvalgets Flertal vil være enigt om; at man paa ingen Maade kan gaa ind paa; jeg antager, at Thinget er enigt i, at man maa bestræbe sig for stærkt og bestemt at fastholde disse Revisionsbestemmelser for de Loves Vedkommende, hvori de findes. Vi have altsaa anset det Spørgsmaal, der her foreligger, for et Principspørgsmaal med Hensyn til disse Revisionsbestemmelser i Almindelighed, og derfor har Udvalgets Flertal ikke anset det forvarligt at gaa bort fra dette Spørgsmaal, men det har ment, at Lovbestemmelsen maatte overholdes; i alt Fald maa Udvalgets Flertal tilraade Thinget ikke at skyde disse Bestemmelser til Side, men at fordre deres Opretholdelse. Det første Punktum i den paagjældende Paragraf kan vel ikke opfyldes efter sin Ordlyd, da den 31te Marts 1866 forlængst er forløben; men det 2det Punktum kan endnu paa nærværende Tidspunkt fuldstændig opfyldes, idet det nemlig deri hedder: „Forinden Revisionen har fundet Sted, kan der ikke gives nogen af de i denne Lov omhandlede Embedsmænd og Betjente fast Ansættelse.“ Naar Thinget er enigt med Udvalgets Flertal om at ville overholde dette, vil det gaa med Udvalgets Flertal med Hensyn til det Ændringsforslag, vi have fallet under Nr. 1, og som gaar ud paa for Diebliffet at lade de 4 første Paragrafer udgaa af Lovforslaget. Jeg behøver ikke at tilføje, at en Forelæggelse af den omhandlede Lov til Revision muligvis endnu vil kunne ske i nærværende Samling, og da Udvalget i dets Helhed, naar dette Hensyn fuldestgjøres, er enigt i Ønsket om at kunne give fast Ansættelse til de paagjældende Embedsmænd, have vi antaget, at det, naar Regjeringen vil gjøre Sit, vil være muligt endnu i nærværende Samling at faae Bestemmelserne i disse 4 Paragrafer vedtagne; det er jo forsaavidt ligegyldigt, om det sker ved nærværende Lov eller ved en særlig Lov. Jeg skal hermed anbefale, at Thinget med Hensyn til dette Spørgsmaal slutter sig til Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 1. Det ærede Mindretal, som ikke har været enigt med Udvalgets Flertal om dette Spørgsmaal, har forklaret sig nærmere i Betænkningen, men det vil naturligvis ogsaa mundtlig fremsætte sin Betragtning af Sagen, og jeg skal derfor ikke for Diebliffet indlade mig videre paa dette Spørgsmaal, forbeholdende mig, hvis jeg finder det nødvendigt, senere at kunne tage Ordet i saa Henseende. — Flertallet har naturligvis anset det for sin Pligt at forudsætte Muligheden af, at det ærede Thing ikke vilde gaa med det i dets